

önmagatok jobbítására, valamint a társadalom javítására, emberibbé és testvéribbé tételére."

A HUMOR

3.2 MEGFIGYELÉS

- Mit tartunk a legfontosabbnak gyermekeink, fiataljaink elkötelezett keresztény életre nevelésében (pl. szeretet, példaadás, imádság, keresztény ifjúsági közösség, beszélgetés)?
- Idézzük fel azokat a vonzó példákat, amelyek a hit felé vezető úton segítek! *VIZI VÁROSI KÖZÖSSÉG*
- Rokoni, baráti körünkől vagy saját tapasztalatunkból említsünk jó példákat a gyermekek keresztény nevelésével kapcsolatban!
- Nyitottak vagyunk a fiatalok problémáira, vagy elvetjük őket? Megérthetjük őket a problémáik ismerete nélkül? Idézzünk fel példákat, amikor gyermekünk meghallgatása, problémájának megismerése vezetett személyiségének mélyebb megismeréséhez!
- Mit teszünk/tehetnénk azért, hogy a fiatalok megmaradjanak az Egyházban?
- Tudatosítjuk fiataljainkban, hogy az Atya személyes szeretettel teremtette őket, és „látta, hogy ez nagyon jó”? Miért fontos ez nekik/nekünk?

3-3 ÉRTÉKELÉS (II. János Pál: *Dilecti Amici – Parati Semper* című apostoli levele alapján, amelyet az 1985-ös nemzetközi ifjúsági év alkalmából írt a világ ifjúságához)

1. „Úgy szeretett Isten a világot, hogy megszületett Fiát adta oda, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen.” (Jn 3,16–17) Isten szeretetének megismerése és elfogadása mint az ember életének célja, értelme és legfőbb feladata. Jézus szerető tekintetében benne tükröződik a teremtető Isten szeretete, aki látta, hogy „nagyon jó” mindaz, amit teremtett. Istennek erre a szerető, bennünket önmagunknál is jobban ismerő, elfogadó és megerősítő tekintetére minden embernek szüksége van ahhoz, hogy önmagáról helyes képet alkosshasson, és képes legyen adottságait kibontakoztatni, az előtte álló kihívásoknak megfelelni. Ezért kívánja a Szentatya

minden fiatalnak, hogy életük útján találkozzanak Jézus szerető tekintetével akkor, amikor arra a leginkább szükségük van.

2. „Mit kell tennem?” A *fiatalság alapvető kérdései* az élet céljáról, értelméről. Mit mond, mit kér tőlünk Jézus? Erre a kérdésre a választ a Szentatya az evangélium talán egyik legszebb szakaszát elemezve adja meg a fiataloknak. Feltámadása után Jézus találkozik Péterrel, aki nem sokkal ezelőtt elárulta Mesterét. Jézus azonban nem tesz szemrehányást, meg sem említi Péter árulását. Sőt továbbra is bíz benne, megerősíti vezető szerepében. Előtte egyetlen dolgot kérdez tőle: „Szeretsz-e engem?” (Jn 21,16) Krisztus, tanítja a Szentatya, tőlünk is, mindannyiunktól ezt kérdezi. Ahhoz, hogy az ő tanítványai lehessünk, nem kell különleges adottságokkal, képzettséggel, nagy vagyonnal rendelkezni. „Az a döntés, hogy Jézus követőivé válunk, nem azt jelenti, hogy azonnal tennünk vagy mondanunk kell valamit, hanem mindennek előtt azt, hogy szeretjük őt, vele vagyunk, fenntartások nélkül befogadjuk őt az életünkbe.” Minden egyéb aztán majd ebből fakad.

3. A fiatalokat fenyegető veszélyek. A Szentatya nemcsak a *fiatalok aggályainak, kritikus kérdéseinek* jogosságát ismeri el, de bátorítja, ösztönzi is őket, hogy épp a korukra oly jellemző erős kritikai érzékükkel vizsgálják az előttük álló nehézségeket, problémákat, keressék azok legmélyebb okait, gyökereit és a megoldás lehetőségeit. Ezzel kifejti, hogy a súlyos, emberileg akár kilátástalannak is ítéltető helyzet mindenek ellenére megváltoztatható. Ez a nagy feladat, a mainál szebb, jobb, emberségesebb világ, az „élet kultúrájának”, a „szertart civilizációjának” építése a fiatalok feladata. A máért nem, de a jövőért, amely majd „veletek együtt válik jellenné”, már ti vagytok, ti lesztek a felelősek, mondja a Szentatya. Nem veszi le tehát teljesen a felelősség terhét a fiatalok válláról, viszont egészen új megvilágításba helyezi azt. A felelősség ebben a formában már nem számonkérést, vádat, kritikát sugároz, ellenkezőleg, bizalmat fejez ki, lehetőségként, kihívásként jelenik meg a fiatalok előtt. A jobb jövőt mindennek előtt Krisztus tanítására alapozva és az ő segítségével kell építenünk. Őt kell figyelnünk és követnünk. Ez azonban nem jelenti